

ГАЛИНА ТКАЧУК

МОЯ
НАЙТИХІША
КНИЖКА

НАМАЛЮВАЛА
НАСТЯ СОРОЖИНСЬКА

Я люблю мовчати.
Люблю, коли дуже тихо.

Але мій молодший брат часто кричить.
Йому півтора роки.
А старший брат любить гучну музику.

Тато завжди співає. Навіть коли миє
посуд або стриже нігті.
Ми з мамою просимо їх бути тихіше.

Усі слухаються. Стає добре.
А потім тато знову починає співати.
Старший брат вмикає музику,
а молодший кричить.

Тоді ми з мамою презираємося.
Час вирушати в таємне місце.

Ми одягаємо свої найкрасивіші
сорочки та джинси. Узуваємо
найкращі кросівки й беремо
улюблені рюкзаки.

Тихо-тихо виходимо з дому.

На вулиці сигналять машини, голосно
розмовляють перехожі, хлюпоче фонтан.
У когось дзвонить телефон.
Але ми мовчимо і ступаємо тихо.
Ми — найтихіші люди Києва.
Тихіші за нас тільки коти.

І ось таємне місце.
Чотири сходинки, старі двері.
За ними — прохолодно та затишно.
А говорити можна тільки пошепки.

Тут працює Ганна Яківна.
Вона завжди всміхається,
коли ми приходимо.
Навіть у травні вона
носить теплу пухнасту кофту.
І схожа в ній на велику
сіру кицьку.

Ми заходимо в залу. Мама сідає за стіл і дістає з рюкзака ноутбук. А я швидко йду вздовж полиць. Мені оцю книжку, оцю, і ще дві великі!

Сідаю біля мами за стіл.

А далі я на безлюдному острові
на піску біля моря. Чути тільки
вітер і плескіт хвиль.

Я — у кубельці ховрахів, які
заснули на зиму. На вулиці
холод і завірюха, а нам тепло
й затишно.

Я навесні в лісі шукаю найкращу
квітку. У лісовій тиші чути спів
зозулі: ку-ку!

Я — чорна кицька, яка гуляє
містом у темну ніч.
Заходжу всюди, куди
хочу. І ніхто мене
не бачить і не чує.

Мама торкається мого плеча.
Час іти додому.

Ганна Яківна проводжає нас.
— Ви можете взяти всі ці
книжки із собою.
— Ні, — відповідаю
пошепки. — Я люблю
читати тільки в тиші.

Ми беремо з собою повні рюкзаки тиші й виходимо з бібліотеки.

Дорогою рахуємо всіх котів, яких бачимо в місті. Їх сім.

— Дівчата, де ви так довго були? —
дивується тато.

— Гуляли! – усміхається мама.

Ніхто не знає про наш секрет.

Літературно-художнє видання
Ткачук Галина
МОЯ НАЙТИХІША КНИЖКА
Для дошкільного та молодшого шкільного віку

Ілюстрації *Насті Сорожинської*
Керівниця видавничих проєктів
«ВагаВookа» *Тетяна Стус*
Провідна редакторка видавничих проєктів
«ВагаВookа» *Юлія Підмогильна*
Макет, верстка *Анни Соцької*
Технічне редагування *Олени Румянцевої*

З питань реалізації звертатися:
Харків, тел.: (057) 727-70-77;
e-mail: deti@ranok.com.ua

R990006У. Підписано до друку 00.00.2019.
Формат 84x108/16. Папір крейдований.
Гарнітура Ubuntu. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 3,36.

ТОВ Видавництво «Ранок»,
вул. Кибальчича, 27, к. 135, Харків, 61071.
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 5215 від 22.09.2016.

Для листів: вул. Космічна, 21а, Харків, 61145;
e-mail: office@ranok.com.ua
Тел./факс: (057) 719-58-67.

Разом дбаємо
про екологію та здоров'я

ISBN 978-617-09-0000-0

© Ткачук Г., текст, 2019
© Сорожинська Н., іл., 2019
© ТОВ Видавництво «Ранок», 2019

